

SZENTES ÉS VIDÉKE

POLITIKAI LAP

A CSONGRÁDVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KOZLÖNYE.

Megjelen vasárnap és csütörtökön.
Előfizetési ár:
Negyedévre 2 korona 50 fill. Félre 5 kor. Évesre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Görög-udvar,
hová a kérésiratok címzendők

Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket
a kiadóhivatal
mérésékelt áron számít fel.

Beszélgetés a politikáról.

— A politika most csak azokat érdekli, akik közvetlenül érdekelve vannak. Ezek az állásra váró éhesek és ama százezrek, akiket a parlament a hadsereg számára megajánlott. A nagyurak politikája ez ismét; nekik jut minden jónak a tejfőle, a nép csak a terheket nyögi. Adózik és katonászkodik. Mikor csinálnak már politikát a népnek is?

— Nagyon gyanúsán beszélsz, kedves barátom. Mintha nem tudnád, hogy nemzeti kormányunk van, hogy új korszakban élünk és hogy velünk van a nemzet többsége, mondhatnám: egyeteme.

— Veletek volt addig, amíg a kortesbeszédeitekben az általános, titkos szavazati jogot, progresszív adót, ingyenes népoktatást, önálló vámtarulatot ígértétek neki. A magyar vezényszórol nem beszéltek, egyszerűen azért, mert a német kommandó miatt még senki sem keseredett el annyira, hogy vándorbotot vett volna a kezébe.

— Ha nem tudnád, hogy függetlenségi vagy, azt kellene hinnem, hogy Krisztoffyval cimborálsz.

— Koalíciós vagyok, de amellett látó, és gondolkodó ember. Látom előre pártunk romlását, érzem, hogy ingatag útra tévedtünk s gondolkodóba kell esnem a jelenségek fölött. A mi politikánk eddig a jóllakottak, a megelégedettek borközi búsongásából táplálkozott. Azokra támaszkodtunk, akik — mint a gondtalanul élő, elkényeztetett szép asszony — folyton kacérkodnak a színes frázisokkal, de amelletterméketlenek maradnak. A mi választóinknak nincs komoly kívánsága, akarata, amelyért a végsőig kész harcba szállani. Nem kockáztat semmit, nagy ideálokért nem hevül, csatát nyerni vele nem lehet.

— Ugy látszik, megfélekedel a nemzeti küzdelemről. Hát a tisztviselők?

— Ugyan kérlek, mi tudjuk legjobban. Ahol volt ellentállási alap, ott ellentálltak, ahol nem volt, ott tojástáncot jártak, vagy behódoltak. De jöjjön csak egy második Fejérváry-kormány, vajjon ellentállnak-e akkor is? S ki tudja, mi lesz két év múlva, ha nem sikerül megragadnunk a választásokat egy másik nagy, életbevágó kérdésnél: a saját magunk ekszisztenciájánál. Az általános választójogtól várom azt a varázslatos orvosságot,

amely reális irányba hajtja a magyar politikát.

— És a nemzetiségek?

— Ugyan kérlek, ne nagyképeködjetek. Egy olyan poliglott államban, mint a mienk, nem lehet eltiporni három millió román, majdnem két millió tót, ugyanennyi szerbet, hogy a németekről ne is beszéljek. Hát igen jöjjenek be ötvenen, százán jöjjön ám a Tisza István házszabályszigorítása is — Ez hazafiatlan politika.

— Hazafiatlan? A nép jólétének biztosítása, a parlamenten kívül álló milliók óhajainak meghallgatása, a méltányos követelések kielégítése hazafiatlanság? Ellenben hazafias dolog, hogy százezrével vándorol ki a munkásság, mert nincs földje, nincs ipara; hazafias, hogy a tizholdas kisgazda aránylag tizszer annyi adót fizet, mint a hitbizományok urai; hazafias, hogy a népoktatás, a közegészség állapota ázsiai szintvonalu; hazafias, hogy szegyzemre száz évvel vagyunk a nyugati államok kultúrája mögött.

— Persze, az általános választójog mindezt egyszerűen megszünteti.

— Igen, mert akkor nem a mánások, nem az OMGE urai és a nagytökecskék csinálnak törvényt, hanem a nép igazi képviselői. Azért lehetünk kitudó negyvennyolcasok. De ugy, ahogyan Kossuth Lajos csinálta; föl kell szabadítanunk a jogtalanokat. az új jobbágysságot. Ha ezt nem teszszük, elpusztulunk a politikánkkal együtt s eltűnik a föld színéről egy gyönyörű álam: a Negyvennyolc. Ellenséges indulatu tömegekkel nem lehet csatába menni és csatát nyerni. Nekünk nem a kiváltságos tizezrek kellene, hanem a munkás milliók. Ezt jelenti az általános választójog.

— Nagyon nekítésesedél. Kell, hogy kissé lehútsanak. Tud meg, hogy az általános választójogotokból nem lesz semmi. Csinálnak majd aféle jogkiterjesztést, de általánosat s főleg titkosat semmi esetre. Csak nem leszünk öngyilkosok!

— Ha nem mi csináljuk meg, az események fogják megcsinálni. Megcsinálódik önmagától, de nélkülünk. Nem jobb, okosabb-e hát, ha mi állunk oda az eszme apostolainak?

— Hogy elpusztítsuk magunkat.

— Hogy ujjászüllessünk.

— És helyet adjunk a nemzetiségeknek, a szocialistáknak.

— Mi legyünk szocialisták és mi csináljunk helyes nemzetiségi politikát — gazdasági kultúrával.

— És eláruljuk a vezéreket?
— Igen, hogy megmentsük Kossuth Lajos ideáljait, politikai hagyatékának becsületét.

Városok pénze. Olyan eset is ritkán fordult még elő, aminő annak a két milliónak a története, melyet a belügyminisztérium a mult évben beállított az ideai költségvetésbe azon a címen, hogy abból a városok közigazgatási terhein könnyítsen.

Mikor e szép szándéknak legelső hire futott, lazas öröm fogta el első sorban az érdekeltektisztviselőket, másodsorban a városok adófizető polgárait, köztük leginkább a városatyákat, harmadsorban pedig a sajtót, amely mindig örül, mikor valami jó, okos, bölcs és hnmánus dolog, valami nemes eszme válik valóssággá.

A sajtó öröme a legtisztább forrásból fakadt, tiszta volt az az öröm is, amelyet a szegény tisztviselők érezhettek, mikor évtizedes nyomorgás után végre a jóllakás reménységára csillogott előttük. Már a városatyák öröme némely városban kevésbé mutatkozott önzetlennek. Különösen ott, ahol a városi pótadó az állami pótadónak másfélszeresére, vagy ennél is nagyobb összegre rug. Az ilyen rugások iránt túlságosan érzékeny városatyái keblek aztán ugy reménykedtek, hogy ha meg lesz a két millió, az abból az 6 városukra eső részből az 6 pótadójukat fogják csökkenteni és nem a tisztviselők fizetését megnövelni. A sajtó kezdetben méltányolta a tisztviselők örömét és gúnyolódott a kapzsi városatyák reményein előre örvendvén majdani felsülésükön.

Ma azonban ott tartunk, hogy sem a magunk külön örömét nem érezzük, sem a városatyák és tisztviselők érzelmeiben nem veszünk részt, sem pro, sem kontra.

Az év tudniillik a vége felé jár, a költségvetéssel együtt, nemskóra beall az ex-lex és a kétmillió még mindig az állampénztárban van. Ott ugyan egészen a jövő év első negyede végéig nem fenyegeti veszély, de ezt csak elvben mondhatni, mert a valóság az, hogy senki sem tudja, mit hoz a jövő? És ha netalan egy parlamenten kívüli kormány következne, elképzelné is ijesztő, hogy miképpen fogná az ezt a kétmilliót felosztani, kiknek juttatna belőle busásan, és kiknek koppanna tőle a szemük.

Sőt — még nagyobb baj is van. Tudniillik ha egy ilyen kormány jön, az új költségvetés hiányában a folyó évi szerint és annak keretében fogná a kiadásokat teljesíteni. Már most kétségtelen, hogy a parlamenten kívüli kormánynak első dolga lesz az 1910. január 1-én túl folyósítható második két milliót is a kezébe venni és tetszése, illetőleg

nemzet és hazaelenes céljai szerint fölhasználni.

Holott, ha az első két milliót még ez a kormány osztotta volna szét, annak a ténynek, hogy abból minden városi tisztviselőnek érdeke és a méltányosság elvei szerint jutott annyi, amennyi, meg lenne a maga erkölcsi súlya és nyomatéka. Az a tisztviselő, aki abból az idén kapott, a ráeső járuléka a jövőre sem lenne egykönnyen megfosztható, míg ellenben ha előzmények nélkül engedti utódját a mai kormány ama milliókban garázdálkodni, annak mindjárt hivatalba lépése napján négy millió korona olyan rendelkezési alapja lesz, amelylyel minden erkölcsi felelősségre vonás veszedelme nélkül éppen a legkényesebb téren, a közigazgatás tisztviselői közt kezdheti meg vesztegetési kísérleteit.

Komárom város törvényhatósága a múlt hónapban már érelyes föllépésre határozta el magát. Talán nem ebből a szempontból amelyre mi mutatunk rá először, hanem abból a szintén teljesen jogosult másik szempontból, hogy a városi tisztviselők erre a segélyre vagy rá vannak szorulva, vagy nincsenek. De ha már egyszer a kormány úgy taálta, hogy rá vannak szorulva, akkor ennek igaznak kell lennie, és ha már a pénz is meg van, akkor nincs többé jogosultsága annak, hogy azt visszatarthassék a rászorultaktól. Tehát a város kérje föl a helygymnáziumot, hogy a pénzt ossza szét. De ne csak Komárom város cselekedjék így, hanem hasonló irányu határozathozatal végett keresse meg az összes városokat.

A közgyűlés ezt az indítványt elfogadta és csak tiszta véletlenség, hogy azt ma már az egész országban nem tárgyalják a városi törvényhatóságok.

Ezt a véletlen a főispán, főügyész, de főképpen a nagy népszerűségű polgármester felszólalása idézte elő, akinek kérésére a közgyűlés a határozatot felfüggesztette, de csak abban a reményben, hogy a szétosztás végett felterjesztendő második felirattal nem járnak úgy, mint az elsővel, amelyet a minisztérium visszaküldött.

Értesülésünk szerint azonban a komáromiak harcias indítványa felfüggesztése dacára is megtette a maga hatását a lelkekben és más városok törvényhatósági tagjai is foglalkoznak azzal a gondolattal, hogy azt ma kükévé tegyék.

A társadalmi nagyon is érthető és megbocsátható. Annál inkább, mert ha annak az eljövendő új kormányoknak egy csepp esze lesz és a neki nagyielükön átengedett kétmilliót ő osztja szét, még pedig becsületese úton módon — akkor ezzel olyan népszerűséget szerez magának a közigazgatás összes tisztviselői közt, aminek a nemzeti ügy ugyan-csak keservesen megadhatja az árát.

Közigazdasági visszasságok.

Nem első eset, hogy e tárgyhoz hozzászólók, valószínűleg nem is az utolsó s ennek kapcsán hadilábba helyezkedem mai nevelési rendszerünkkel, persze közigazdasági értelemben véve a dolgot. Naponként újabb és újabb győződom meg arról, hogy nevelési rendszerünk nem áll rendelkezésre gyakorlatias magaslátán, különösen a nőknél, kiknek a közigazdasági életben egész más szerepet oszt be az előre törő kultúra, olyan szerepet, mely egyrészt elvonja őket attól a gyakorlatias foglalkozástól, mely a mostani szereplésüknek jóval hasznosabb, testet erősítőbb, lelket üdítőbb, másrészt igazi feladatukban gátolja, érvényteleníti teszi őket. Nem lehetnek ugyan-nyak és felesleges olyan értelemben, amely-

ben a békeségség, boldog gyakorlati családias élet megkívánja azt.

Ez a kijelentés sok feminista különálló gondolkodását hozza ugyan forrongásba, am de közigazdasági előnyének érdekében határozottan arra az álláspontra kell helyezkednünk, hogy a nő legjobban családias feladatok teljesítése körül érvényesülhet s ezt a psychologia bármelyik újonnan fellalított, vagy még ezután fellalítandó § a dacára be lehet bizonyítanunk.

A kereseti pályák egyharmad része ugyanis, melyeket nőekkel töltünk be, férfiakal való betöltés esetén egyharmad rész férjanyagot szolgáltatnának a társadalom közigazdaságát mozgóat erejének és így egyharmad rész emberanyag helyett kétharmadrész emberanyagot szolgáltatnának biztos kenyeret, tisztességes megélhetést, ha a meglévő vállalatok könyvelőikül havi 30 koronas hólgyek helyett 200 koronas könyvelőket alkalmaznának.

De minek vádoljuk első sorban a magánvállalatokat, mikor ezt a kapzsiságot első sorban az állammal legnagyobb arányokban látjuk megvalósulva. A posta, a távírda, a telefon intézménye a hólgyek ezreit veszi el nemesebb értelemben vett hivatásuktól. S valljon vetettünk-e már arra nézve, különösen erkölcsi értelemben számot, mit eredményezne, ha ezer és ezer nő helyett ugyanannyi férfi alapíthatna családot s lenne züllés helyett a társadalomnak számottevő, tevékeny, munkaszerető tagja, családjának gondos fenntartója? A társadalom szép és nemes érzéki szempontokból minden este más színezetet nyerne, mert a férfi megalánál becsületese foglalkozását, a nő pedig hivatott feladatát a családias erkölcsi együttélésben.

Am ezt sokszor megakadályozza a nőnek ferde irányban való nevelése is, melynél fogva félreismeri magasztosabb foglalkozási körét s minden áron arra a bizonyos aranyos önállóságra törekszik, melyet aztan később keservesen bán meg.

As életből merített példából csak egyet hozok fel nevelési rendszerünk jellemzésére. A tizenhat éves kis leányanyú történet, hogy a tésztát befőzőskor az üres fazék fenekére hajította s úgy szúrte rá a levest. Pedig Cornelius Nepost derekasan olvasta és fordította, míg ferje Tacitus olvasása közben keservesen nyeldeste a gomolygóba összeállított levestésztát. Nos hát kérem, ilyen fajta nevelési rendszerből, mely a legprimitívebb gyakorlatiasságot nélkülözi, nem kérnek. Ha ma a 16 éves kisleány ilyen gyakorlati alapelvekből dolgozik, kitől és hogyan tanulhat a mamája? Mennyi értékkel bírnak aztan a közigazdaságban azok a nők, akik magasabb tanulást végeztek bár, de a családban, a családi foglalkozás körül minden gyakorlati tudást nélkülöznek?

Hogy a modern, haladó kultúra ma már a központi konyhából csapon ereszt a levest, az nem lehet érv a mellett, hogy a házias nevelést elejtjük és teljesen kiküszöböljük. Az új nevelési rendszere sok hátrányt idéz elő a mezőgazdasági kultúránál, amelynél a leánygyerekek ma sok esetben el vannak vonva a szülők által követett munkalokadástól. Gyomláni kapálni, gereblyét forgatni nem tudnak, aratásban segédkezni alig akar még a legszegényebb munkas leánya is, mert csak csipkeverésre nyernek oktatást, miközben ezek a munkák nem végezve, elszegényesednek, elpuhulnak s még a legkedveltebb hazi foglalkozástól is elrettenve húzódnak vissza.

Az a körülmény tehát, hogy akár a közép, akár az iparos, akár a földmives osztály gyermekeit a gyakorlatias, házias nevelési rendszerétől teljesen elvonjuk, merőben ellenkezik a helyes közigazdasági nevelés elvvel és rendszerével. Nem kellene pedig messze, csak Németországig mennünk, hogy meggyőződjünk ennek a helyzetnek a tarthatatlanságáról. Nálunk legjobban van ez által a középosztály gyermeke érdekelve. Erkölcsi súlyedés, visszafejődés kel nyomán a túl modern nevelésnek. A köznyomor, közhítség, a szellemi legszegényebb proletariátust szüli és termi ez az eljárás, amelyen változatni közigazdaságunk érdekében egyik legelső feladatunk.

Bernátky János.

Ujdonságok.

Szentes, 1909. december 9.

— Városi közgyűlés. Szentes város képviselőtestülete e havi rendes közgyűlést, ez évben az utolsó, — értesülésünk szerint folyó hó 20-an délelőtt 9 órákor fogja megtartani.

— A kormány helyzete. A helyzetéről a kormány egyik tagja ezeket mondta egy budapesti tekintélyes lap munkatársának: Semmi újabb dolog nem történt; a helyzet nem változott. Hogy mi fog történni, magam sem tudom, csupán annyit mondhatok, hogy a kormány menni akar és menni fog mihamarabb. Most már csupán arról van szó, hogy ki legyen az utódunk, vagy még világosabban mondva: utódot keresnek. Hogy ki lesz az utód, mikor vált föl bennünket, még nem tudom. Egyelőre stagnálás van az egész vonalon. Miniszteri tanácskozás most nem lesz és arról nincs szó egyelőre, hogy W e k e r l e Sándor miniszterelnök Bécsbe menjen. Hogy mit akarnak Bécsben, nem tudom, nagyon valószínű, hogy le a k a r n a k j á r a t a n i b e n n ü n k e t. Arról beszélni is együgyűség, amit némely oldalról napról-napra hírszolgálnak, mintha e kormány bármelyik tagja is maradni akarna a mostani körülmények között, sőt a két függetlenégi miniszter: K o s s u t h Ferenc és A p p o n y i Albert gróf külön kérelést is terjesztett a felség elé, hogy őket mindenestre bocsássa el állásukból. Hiszen, hogy most már a lemondás elfogadása nem fog sokáig kérsni. Minden további dolog Bécstől függ. Lehetséges, hogy nem minden fonál szakadt meg. A e r e n t h a l gróf külügyminiszter az állandó jellegű megoldást kívánja, ezt tudjuk és tudjuk azt is, hogy támogatja a mostani kormányt és programját. Ha álláspontja mindazáltal nem érvényesül, ezt más befolyásoknak kell tulajdonítani.

— Közigazgatási bizottság. Csongrád vármegye közigazgatási bizottsága a f. hó 13-án délelőtt 9 órákor tartja e havi rendes ülését, a vármegyeház kistermében.

— Pörrel fenyegetik a várost. Ismét bajok vannak a gimnázium hozzájárulás körül. A város, miután a közoktatásügyi kormány mindmáig nem tett eleget annak a szerződés kötelezettségének, hogy a gimnáziumot megfelelően kibővíti, — bár az erre való földözetet is fölvetették a folyó évi állami költségvetésbe — feljogosítottnak érezte magát arra, hogy viszont ne feleljen meg az állammal szemben vállalt fenntartási hozzájárulás kötelezettségének és így ismét összegyűlt vagy 30000 korona kifizetetlenül a hozzájárulási összegből. A közoktatásügyi miniszter nevében most az egyik miniszteri tanácsos felhívta a várost, hogy január elsejéig okvetlenül fizesse be a hátralékos 30000 koronát, mert ellenesetben pört indítanak ellenünk. Hogy pedig a befizetés elmaradásának indokát is eloszlassa, a miniszteri tanácsos úr egyáltalán nagy kegyesen arról is értesíti a várost, hogy a gimnázium kibővítésére vonatkozó tervet a kivitelre már készen vannak. Hát volna némi észrevételünk erre a miniszteri fenyegetésre és biztatásra. Az egyik ez: A városoknak szánt 2 millió korona is készen van bizonyosan kikérült már a bankgyárból, — az ideai állami költségvetésbe is fel van véve és — ime az év végéhez jutunk el és

a kormány semmi jellel nem mutatja, hogy ezt a pénzt ez évben ki is akarná osztani a városok közt. A másik ez: Szentes városnak, mikor a gimnáziumat átvették, a kétoldalu-lag kötött szerződésben nem építési terveket, hanem a gimnázium tényleges kibővítését garantálták. Ennek több, mint 10 éve és íme — ma tart a tisztelt közoktatási kormány ott, hogy a tervek készen létét jelentheti. A kötelezettség város és állam közt kölcsönös. Tessék nem terveket adni, hanem tényleges kibővítést, akkor követelhetik, hogy a város is tartsa be hozzájárulási kötelezettségét, addig azonban perrel sem.

— Az üzletkörök és az új vasúti díj-szabás. A budapesti kereskedelmi és ipar-kamara, előrelátván azt, hogy az üzletvilág az 1910. évi január 1-én életbelépő vasúti díjemléssel szemben az év utolsó heteiben még az olcsóbb díjtételek kihasználására fog törekedni, sürgős felterjesztést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez az iránt, hogy a beállított magyarországi áru feladásból eredő szállítási nehézségek és forgalmi zavarok megelőzésére alkalmas intézkedéseket tegyen. A kamara kívánatosnak jelzi különösen azt, hogy a javítások alatt álló mozdonyok lehetőleg azonnal szolgálatképessé tételjenek, a tehervonatok szaporíttassanak s a vasúti önkézelési árak szállítása december havában lehetőleg beszüntetessék. Kívánatosnak tartja végül a kamara azt is, hogy a január elseje előtt felvett, de el nem szállított árúk még a mostani fuvardíjak számítása mellett továbbíttassanak az új évben és hogy a decemberben feladott, de csak az új évben átrovatolt árúkra nézve a feladás napján érvényes díjszabás legyen irányadó.

— Községi képviselőválasztás Szegváron. A folyó hó 1-én, F e k e t e László szolgabíró elnöklése mellett tartották meg Szegváron a községi általános képviselőválasztást, mely példás rendben folyt le s amely alkalommal községi képviselőül megválasztották: Az I. kerületben Berceik Ferenc és Szép Mihály rendes, Mezei Mihály póttagnak; a II. kerületben Pitzer István és Szécsényi Pál rendes, Hódi Péter póttagnak; a III. kerületben Bercek János, Hegyi Ferenc és Bari János — utóbbi 3 évre — rendes, Szécsényi József póttagnak; a IV. kerületben Ternai Antal és Muzsik Sándor rendes, Gajda Rókus póttagnak; végre az V. kerületben Szarka András és Puskas Sándor rendes, Ágoston János póttagnak.

— A polgári leányiskoláról. Lapunk egyik előző szamban írtunk arról, hogy a polgári leányiskola államosságával összefüggésben kell megoldást nyernie az iskola mai rozoga épületének új, a tanügy és közegészségügy követelményeinek megfelelő iskola-épülettel való fölcserélésének is, amire nézve a város, a rendelkezésre álló telek figyelembevételével, már építési tervet is készített. Említettük ezzel kapcsolatban azt is, hogy az egy-ké-szűlt építési terv nem felel meg egy ilyen iskolához jogosan fűzött követelménynek, hogy az építkezés a mai telken szinte elküzdhetetlen nehézségekbe ütközik és hogy Cicatricis Lajos dr. alispán — a város helyzetén könynyitendő — kész volna a kultúrpalota céljára megvett és a polgári leányiskolával mes-gyés sarokházat, a polgári leányiskola telké-nek kibővítésére átengedni, ha viszont a vá-ro-s a kultúrpalota céljaira cserében más tel-ke-t ad. Azóta ebben a kérdésben arra ille-

tékes tényezőkkel folytatottunk megbeszéléseket, melyek talán el is juttatják majd ezt a fontos kérdést a kívánatos megoldás-hoz, persze akkor, ha a városházépítés-be is belefoghatunk végre és a járásbíró-ság is új épületet kap. Ebben az esetben, a vá-rosházépítés és járásbíró-ság építés által fel-szabaduló, nagy városi telekkompleksumon, mely egyelőre parkirozásra van szánva, — szemben az új járásbíró-sági épülettel, — a városi adópénztár és a mai járásbíró-ság te-rületéből engedhetne át a város cserében, a kultúrpalota céljainak megfelelő területet, mely palota itt, — miután udvarterületre szükségé nincs, ezen a területen kettős — az járásbíró-ságra és az új városháza néző kettős főhomlokzattal valóban imponánsan érvényesülhetne.

— Hivatalátadás. Az A r a d y Kálmán nyugdíjaztatásával véglegesen megüresedett főkapitányi állásra a főispán által kinevezett új főkapitány: Z i l a h y Kálmán, a nagyváradai rendőrség bűnügyi osztályának volt fogalmazója szombaton Szentesre érkezett, hogy itt hivatalos állását elfoglalja. A szim-patikus megjelenésű új főkapitány hétfőn dél-élt tette le a hivatali esküt s még aznap á-t e i v e t t e a főkapitányi hivatalt H e r - c z e g h József dr. helyettes főkapitánytól. A hivatal átvételnél, illetőleg átadásnál köz-re-működtek P a p p László városi főszám-vevő és B e r é n y i Antal alszámvevő. A volt h. főkapitány H e r c z e g h József dr. aki ezt a nehéz tisztet két évig közmegelé-gedésre töltötte be, visszamegy a vármegyé-re, hol már a napokban elfoglalja ott korábban volt állását.

— Elútasított föllebbezés. Hirt adunk róla lapunk egy előző szambában, hogy az okvetetlenkedő főmei aszfaltgyár megfölebbezte Csongrádvármegyei törvényhatósági bi-zottságának azt a határozatát, amelylyel Szent-esnek az utcáit aszfaltburkolására nézve a ma-gyar aszfaltipar részvénytársasággal kötött vállalati szerződését jóváhagyta. E föllebbe-zés sorsa, mint most értesülünk, az lett, hogy a polgármester, akibe az benyújtottak, hi-vatalból visszautasította az okon, mert az 1901. XX. törvénycikk szerint valamely ha-tározatot csak érdekelt félnek lehet megfölel-lebbezni, az adott esetben pedig a főmei aszfaltgyár, mely a szentesi versenytargya-lasra meg sem hivatott, nem lehet érdekelt fél. A polgármester aliaspontja kétségen ki-vül helyes és törvényes, de az adott eset-ben a föllebbezést még sem utasítottuk volna el, mert amilyen fakiózusnak mutatkozik a főmei aszfaltgyár, kitelik tőle, hogy most még ezt az elutasító polgármesteri határozatot föllebbezi meg és ekkor nemcsak, hogy cse-berből vederbe kerül az ügy, hanem a hu-zavona még tovább tart, az idővesztés, te-hát még nagyobb lesz, mint lett volna az esetben, ha a föllebbezést fölterjesztik az il-le-tékes minisztériumhoz és ott szorgalmaz-zák a minél gyorsabb elutasítását.

— A Dugonics társaság Horváth Mihály emlékének. Szeged irodalmi társasága, a Du-gonics-társaság emlékkünnepet rendez H o r -v á t h Mihálynak, városunk nagynevű szü-löttjének, születésének századik évfordulója alkalmára. Az emlékkünnep a Dugonics-társaság legközelebbi felolvasó ülésein lesz, mely-nek keretében emlékbeszédet mondanak H o r -v á t h Mihályról, amely emlékbeszéd tartására M a r c s a l i Henrik egyetemi tanár kiváló történetirőt kérte fel, aki erre készséggel vállalkozott. Az emlékkünnep L á z á r

György dr. polgármester, a Dugonics-társaság érdemes elnöke meghívta Cicatricis Lajos dr. alispánt, a vármegyei törvény-hatósági bizottság tagjait egyetemesen és Szentes város képviselőit Má t f f y Ferenc dr. polgármestert.

— Nő az orszá-g adóssága. Ez év első tíz hónapjára nézve most tették közzé az Ausztria és Magyarország közti közbenső for-galom adatait. Ez idő alatt az összforgalom újabb emelkedést tüntet föl. E forgalom ér-téke immár meghaladja a két milliárdot. A Magyarország-ból Ausztriába való kivitel 29 millió koronával, a Magyarország-ba való osz-trák behozatal 82 millió koronával emelkedett. Vagyis emelkedett azoknak az árúknak az értéke is, amiket mi kivittünk Ausztriába, de sokkal nagyobb mérvben növekedett az Ausztriából hozzánk behozott árúk pénzértéke. Ugy, hogy míg a múlt esztendő első 10 hónap-jában 82 millió koronával volt nagyobb a beho-zatalunk, mint kivitelünk, addig az idén már eddig 141 millió koronával nagyobb az Ausz-triából behozott, mint az oda kivitt árúk ér-téke. Ez pedig azt jelenti, hogy végso elem-zésben ebben az évben már eddig 141 millió koronával növekedik Magyarországnak Ausz-triával szemben való eladósodása, mert azért a behozott árucikkért, amelyért nem tudunk megfelelő értékű árút kivinni, vagy pénzt, ara-nyat kell kivinnünk, vagy adósk maradunk vele.

— Az államvasutak reformja. K o s -s u t h Ferenc kereskedelemügyi miniszter tavaly, a költségvetés tárgyalásánál kijelen-tette, hogy az államvasutáknál szükséges új-tásokat a decentralizáció elvének a legtelje-sebb figyelembe vételével fogja eszközölni. Az újjaszervezés előmunkálatai most már teljesen elkészültek s csak a kormányválság akad-alyozza meg, hogy ezek életbe lépjenek. A tervezet szerint a vasutak vezetése és irányi-tása továbbra is a kereskedelmi minisztéri-umban marad. Az üzem lebonolyítása az üz-lelvezetőségek feladata lesz s ezért az üzlet-vezetőségek számát üzletigazgatóság címmel a jövőben növelni fogják. Az új szervezést az irasbeliség mellőzésével az egyéni felelősség elvét domborítja ki. K o s u t h Ferenc mi-niszter kijelentette, hogy a politikai válság el-mulásával a tervezetét azonnal életbelépteti, minthogy a tervezet teljesen élesen áll a mi-niszteriumban a kivitelre.

A verszegénységet,

Ezt az alattomos betegséget meg kell szüntetni a Scott-féle csukamájolaj Emulsióval, mielőtt túlságosan elharapóznék.

Az arc megpirosodik,

megtelik és az életkedv visszatér mindazok meg-lepésére, akik először használják a

Scott-féle Emulsió-t.

Az eredeti Scott-féle eljárás által izletessé és emészhetővé tett leg-tisztább alkatrészek, melyek a ver-szegénységnek újat állják, képezik a

Scott-féle Emulsió

világsserte ismert sikerének titkát.

Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 fillér.

Kapható minden gyógytárban.

Az Emulsió vásárlásánál a Scott-féle módszer véd-jegyét — a halászt kérjük figyelembe venni.

